

indeholde de øvrige Kundskaber i Navigation, som det anses af Bigtighed for en Skibsfører at have, navnlig paa længere Reiser, og at Fordringerne til denne Afdeling skulle fastsættes ved kongelig Anordning.

Der er ikke fundet Anledning til at foreslaa Forandring heri, hvorimod det anses for rettest under denne Afdeling at medtage Prøven i de øvrige Fag, der have særlig Betydning for Skibsføreren i den større Fart. Det foreslaas derfor, at de i Lov af 6te Marts 1869 § 11 omhandlede Fag optages i 2den Afdeling, forsaavidt de ikke ere henførte til den almindelige Styrmandsexamen (§ 2 under I., III., IV. og VI.). Examensfordringerne bør formentlig ogsaa for de saaledes i 2den Afdeling optagne Fags Vedkommende bestemmes ved kongelig Anordning.

Til § 5.

Den i Lov af 6te Marts 1869 § 4 fillede Fordring, at Examinander, for at antages til Examen, skal have faret tilføs i mindst 6 Maaneder, maa anses for at være alfor ringe. Man har fundet det passende istedetfor 6, at fordre 15 Maaneders Søfart, hvorved der er taget Hensyn til, at Nogle blandt dem, der indstille sig til Søofficersskolens Overgangsprøve, der giver samme Ret som Styrmandsexamen, kun ville have 15 Maaneders Fart.

Ifølge samme Lovs § 4 er Retten til at indstille Elever til Styrmandsexamen fri. Denne Frihed har under Udviklingen af Navigationsundervisningen vist sig skadelig for Sømanden. For denne stiller Forholdet til Skolevæsenet sig noget anderledes, end for Landets øvrige Ungdom; Størstedelen af de unge Søfolk færdes paa Søen fra deres 15de—16de Aar, og efter 5 à 6 Aars Forløb komme de hjem for at opnaa deres theoretiske Uddannelse. Mange af dem ere da fremmede i deres Fødeland og kunne let søge Lærere, som mere ville lægge an paa Examensdresjur end paa grundig Undervisning. For at modarbejde dette foreslaas det at fordre, at Examinanden skal indstilles fra en Skole, som har erholdt Indstillingsret. Herved er der endvidere taget Hensyn til, at Resultatet af Examinationen, hvorledes denne end indrettes, i mange Tilfælde vil være usikkert, særlig da den ikke kan give Garanti for, at det hele Pensum er lært, og at det derfor er ønskeligt at søge en yderligere Betryggelse for, at Examinanden tilhørlig har tilegnet sig de Kundskaber, der fordrer; denne Betryggelse vil formentlig opnaaes ved at fordre, at Examinandens Modenhed til at underkaste sig Examen skal være godkjendt af en Skole, som ved sine Lærere og Undervisningsapparater er istand til at give grundig Undervisning. Endelig synes det passende, at der fordrer nogen Garanti for,

at de, der fremstille sig til Examination, ere behørig forberedte dertil.

Til § 6.

De til 2den Afdeling af Styrmandsexamen hørende Fag omfatte de Kundskaber, som særlig i den større Fart ville være af Betydning for Skibsførere, og udgjøre saaledes en Helhed, der vel forsaavidt ikke burde deles som Examensgjenstand; men da det er en frivillig Sag at underkaste sig Prøven, og da der ikke er knyttet nogen særlig Ret til denne Del af Examen, synes det bedst stemmende hermed at bevare den bestaaende Frihed til at underkaste sig Prøve i alle eller enkelte af Fagene.

Til § 7.

Ifølge Lov af 6te Marts 1869 § 5 bestaaer Examenskommissionen af Navigationsdirektøren som Formand og Examinator og to Meddommere, hvoraf den ene udnævnes af Ministeren og den anden af Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor Examen afholdes. Bestemmelsen om, at Navigationsdirektøren skal være Examinator, bør formentlig bortfalde, da det ikke kan forlanges, at han skal kunne paatage sig den mundtlige Overhøring i alle Fagene. Den kommunale Meddommer antages at burde bortfalde, da det er vanskeligt at finde dertil kvalificerede Mænd paa Examinationststederne udenfor Kjøbenhavn. Derimod anses det for rigtigt, at Ministeren udnævner to Meddommere ved Examen, hvortil der saavidt muligt bør antages Mænd, som ere særlig sagkyndige i eet eller flere af de Fag, hvori der examineres, saaledes, at Kommissionen i sig indeslutter Examinatorer i alle Fagene. Det er dog anset nødvendigt at kunne lade Examinationen foretage ved Andre, hvortil det foreslaas at benytte vedkommende Lærere efter Opfordring af Navigationsdirektøren.

Til § 8.

Ifølge Lov af 6te Marts 1869 § 6 og Lov af 10de April 1874 § 6 affholdes Examen i 4 aarlige Terminer, saaledes, at der kun er 3 Maaneder imellem to Examiner ved samme Skole. Dette medfører, at Eleverne ofte ikke anvende mere end 3 Maaneder paa flere af Fagene og som Følge deraf kun opnaa en temmelig overfladisk Kundskab. 4 Maaneder anses for at være det korteste Tidrum, der bør være imellem to Examiner ved den samme Skole; det foreslaas derfor, at Examen afholdes tre Gange om Aaret. Der kan indtræffe temmelig lange Ophold i Examen paa Grund af Helligdage, ligesom Examenskommissionens Reiser kunne forsinkes af Veirforholdene; det er derfor tilføjet, at Examen, naar Tiden ikke slaar til i de to Maaneder, kan forfættes ind i